

BENEFICÈNCIA SOCIAL

PARLEM-NE...

...i com més millor, d'aquest tema tant sumament interessant.

L'amic Font ha sapigut copçar en son escrit un assumpte sempre de meravellosa i rigurosa actualitat.

Beneficència, Caritat, Amor al proïsme. Quines veritats més formoses enclouen aqueixos mots quan són ben emprats! .

Es cert que no hauríem de desfer de cap manera la digestió laboriosa de les dinades grosses, puix que en aquells moments s'ataca la sensibleria més que la sensibilitat. Es cert que és una heretgia, un pecat de contra-panxisme, un atac als esperits endormiscats o adormits del tot. L'home és el rei de la Creació, però no ho seria pas, perdria el ceptre, si sempre estava en plenes funcions fisiològiques, car allavors es bestialitzaria, perdria la lluïssor per a tornar-se excessivament anodí i incivil. Es cert, tot molt cert, però..., és tant difícil, amic Font, no trobar un *però*, que no haureu d'esser-ne vos l'excepció...

...Però, per a fer sentir a tothom i amb tota intensitat la imprescindible necessitat de l'ajuda al menesterós, fa falta ploma privilegiada que sàpiga fer brollar en el paper mots sentits que tinguin la virtut d'encendre en el cor i arborar en l'ànima la dolça obliga-

ció d'apiadar-se dels pobres, d'oferir un poc de vida a la tristíssima dels que no poden valdre's de la seva pròpia. Jo, ni potser cap de nosaltres, no fins cap virtut en ma ploma ni se fer altra cosa que abocar cruament mon pensar i mos anhels damunt del paper. I és tan poca coseta això, que forçosament he d'aprofitar totes les avinenteses per a aconseguir arribar a sensibilitzar alguna fibra als meus lectors.

Altrament, si tothom qui pot ésser valuós al proïsme sapigués ésser-ho de debò —potser millor diria, volgués ésser-ne amb vocació—, no hi hauria cap necessitat de que ningú es dediqués a sensibilitzar res, car tots sabríem la nostra obligació.

Mes el cas és, lamentable i tristíssim cas, que a casa nostra com en la millor part de viles i fins ciutats i tot, la Beneficència està en mans ignorants de ço que deu ésser la virtut de la Caritat o en altres de pitjors que plenes de prejudicis creuen que deu ésser condicionada d'aital faicó que el necessitat hagi de convertir-se en *pobre oficial*. Hi ha encara els que no fan bé al proïsme per ignorància, per deixadesa o per sequedat de cor.

Per tots ells ens és necessari cercar totes les circumstàncies favorables, emprant tots els mitjans que